

Dr hab.n.med. Maciej Kaźmierski
Klinika Kardiologii III Katedry Kardiologii
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
40-635 Katowice, ul. Ziołowa 45/47
Tel. 32 3598635,
e-mail: kazmierski.maciej@gmail.com

Katowice, 11.08.2015.

OCENA

Dorobku naukowego I cyklu publikacji pt. „Ocena odległej wartości rokowniczej wybranych parametrów klinicznych i angiograficznych u chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca” przedstawionych w postępowaniu habilitacyjnym dr. n.med. Marcina Kożucha

Ocena dorobku.

Dr n. med. Marcin Kożuch jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Białymstoku. Przez cały okres pracy był związany z Uniwersytetem Medycznym w Białymstoku początkowo jako lekarz stażysta w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym Akademii Medycznej w Białymstoku a następnie jako asystent w Klinice Kardiologii Inwazyjnej w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Białymstoku. W latach 2006-2009 równocześnie pracował jako asystent w Zakładzie Patologii Ogólnej i Doświadczalnej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. W 2009 roku obronił pracę doktorską pod tytułem „Znaczenie rokownicze dynamiki zmian odcinka ST u pacjentów z zawałem serca leczonych interwencyjnie”. Promotorem pracy był Prof. Sławomir Dobrzycki.

Dorobek naukowy

Na dorobek naukowy dr.n.med. Marcina Kożucha składa się 44 prac oryginalnych, 3 prace poglądowe, 3 opisy przypadków oraz jeden komentarz redakcyjny. Sumaryczny „Impact Factor” prac własnych wynosi 42,986, a łączna punktacja MNiSW prac własnych wynosi 576 punktów.

Liczba cytowań: 113 (wg Web of Science) Indeks Hirscha: 7 (wg Web of Science). Ważnym uzupełnieniem tego dorobku jest 58 doniesień na międzynarodowych i krajowych konferencjach, sympozjach i zjazdach naukowych.

W dorobku naukowym Habilitanta można wyróżnić pięć zasadniczych nurtów tematycznych:

- Badania oceniające rokowania odległe w populacji chorych po zawale serca leczonych interwencyjnie.
- Badania oceniające wpływ różnych czynników na zjawisko upośledzonej reperfuzji tkankowej u chorych ze STEMI
- Ocena znaczenia interleukiny 6 w chorobach układu krążenia
- Znaczenie białek CCN w chorobach układu krążenia

- Znaczenie przewlekłej choroby nerek w chorobach sercowo-naczyniowych

Pierwszym z wymienionych i głównym nurtem prac jest cykl publikacji powiązanych tematycznie złożonych komisji habilitacyjnej pod wspólnym tytułem „Ocena odległej wartości rokowniczej wybranych parametrów klinicznych i angiograficznych u chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca”.

Dorobek przedstawiony przez dr. Marcina Kożucha jako habilitacyjny ma znamiona osiągnięcia naukowego. Jest bardzo spójny i niewątpliwie nowatorski. Osiągnięcie habilitacyjne obejmuje 5 prac naukowych, które wszystkie są pracami oryginalnymi o łącznym IF 7,645, w których Kandydat jest pierwszym autorem w 2 pracach i drugim autorem w 3 pracach. Zostały opublikowane w takich czasopismach jak: Canadian Journal of Cardiology i Netherlands Heart Journal.

Prace są efektem dobrze zaplanowanej kilkuletniej pracy naukowej, a ich tematyka i zakres dostosowane do bieżącej i aktualnej wiedzy. Kandydat we wszystkich pracach pełnił istotną rolę w realizacji przedsięwzięcia, jego udział został określony na 50-80%. Według szczegółowej oceny udział w realizacji osiągnięcia habilitacyjnego obejmował: opracowanie koncepcji, zaplanowanie metodyki badań, realizacja części klinicznej, interpretacji wyników badań, opracowanie rycin i tabel oraz napisanie manuskryptów. Dorobek naukowy Kandydata jest przykładem właściwej współpracy naukowej w obrębie uczelni, która przynosi dobre rezultaty.

Głównym nurtem badawczym w cyklu prac Habilitanta jest ocena rokowania odległego populacji chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca oraz poszukiwanie w tej grupie badanej czynników mających wpływ na zwiększone ryzyko zgonu.

Habilitant w pierwszej z publikowanych prac (Netherlands Heart Journal, 2015) oceniał rokowanie u osób ze STEMI ściany przedniej leczonych interwencyjnie z powodu krytycznego zwężenia w obrębie gałęzi międzykomorowej przedniej lewej tętnicy wieńcowej w zależności od współwystępowania zwężenia prawej tętnicy wieńcowej lub gałęzi okalającej lewej tętnicy wieńcowej. Pacjenci ze zwężeniem gałęzi okalającej charakteryzowali się gorszym rokowaniem odległym niż chorzy ze zwężeniem prawej tętnicy wieńcowej. W analizie wieloczynnikowej stwierdził, iż poza zwężeniem gałęzi okalającej, niezależnymi czynnikami ryzyka zgonu odległego w badanej populacji były wiek i frakcja wyrzutowa lewej komory.

W kolejnym badaniu (Kardiologia Polska, 2012) oceniał wartość prognostyczną indeksu masy ciała w rokowaniu odległym chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca z uniesieniem odcinka ST (STEMI). Habilitant wykazał niższą śmiertelność wśród chorych z BMI równym lub wyższym od 25, niezależnie od innych czynników ryzyka zgonu odległego takich, takich jak: frakcja wyrzucania lewej komory, wiek oraz klasa wydolności wg Killipa-Kimballa.

W trzeciej z cyklu pracy (Kardiologia Polska, 2012) Habilitant ocenił wartość rokowniczą glikemii oznaczonej przy przyjęciu do szpitala w rokowaniu wczesnym i odległym u chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca NSTEMI i STEMI. Analizował śmiertelność szpitalną, wczesną oraz śmiertelność odległą. Wykazał w analizie wieloczynnikowej że niezależnymi czynnikami ryzyka zgonu odległego (dwuletnia obserwacja) były min. takie czynniki jak: zwiększona glikemia przy przyjęciu do szpitala, większy wiek, zwiększona wartość rozkurczowego ciśnienia tętniczego przy przyjęciu, hipercholesterolemia w wywiadzie, obniżona frakcja wyrzutowa lewej komory. Habilitant stwierdził liniową zależność między wartością glikemii i śmiertelnością odległą.

W kolejnej pracy (Advances in Medical Sciences, 2011) ocenił dużą grupę badanych, 1390 osób leczonych interwencyjnie z powodu choroby wieńcowej analizując czynniki ryzyka zgonu wczesnego i odległego. Najwyższą śmiertelność szpitalną oraz w obserwacji dwuletniej odnotował u chorych ze STEMI. W analizie wieloczynnikowej wykazał że istotnymi statystycznie, niezależnymi czynnikami ryzyka zgonu odległego były: starszy wiek, wyższa glikemia, przyspieszona częstość rytmu serca i większe wartości ciśnienia tętniczego krwi przy przyjęciu, niższa frakcja wyrzutowa lewej komory, nieskuteczna angioplastyka wieńcowa i zawał STEMI.

W ostatniej z cyklu pięciu załączonych prac (Canadian Journal of Cardiology, 2011) Habilitant ocenił wartość prognostyczną normalizacji uniesionego odcinka ST po skutecznej pierwotnej interwencji wieńcowej w odległej, sześciolletniej obserwacji. W analizie wieloczynnikowej wykazał, że niezależnymi czynnikami ryzyka zgonu odległego w tej grupie badanej były: brak normalizacji uniesionego odcinka ST po zabiegu, niższa frakcja wyrzutowa lewej komory, maksymalne stężenie kinazy kreatynowej oraz jej izoenzymu sercowego. Niezależnymi czynnika ryzyka braku normalizacji uniesionego odcinka ST okazały się: zawał serca ściany przedniej lewej komory, czas od początku bólu do interwencji oraz frakcja wyrzutowa lewej komory serca.

Dostarczone mi do recenzji materiały w postaci cyklu artykułów powiązanych tematycznie stanowią osiągnięcie naukowe kandydata aplikujące go do stopnia doktora habilitowanego. Cykl artykułów habilitanta jest rozwinięciem jego dotychczasowej pracy badawczej i powstał po uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych. W pracach wykorzystał doświadczenia i wcześniejsze spostrzeżenia dotyczące wpływu wielu czynników na ocenę rokowania wczesnego i odległego u osób z chorobą niedokrwienną serca. Przedmiotem cyklu publikacji składających się na osiągnięcie habilitacyjne jest ocena odległej wartości rokowniczej wybranych parametrów klinicznych i angiograficznych u chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca. Cykl prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne został podsumowany przez Kandydata sześcioma spójnymi wnioskami, nawiązującymi do wyników powyżej przedstawionych prac naukowych.

Przedstawione prace opublikowane w recenzowanych czasopismach z listy filadelfijskiej mają cechy nowości mogące być wykorzystane w praktyce klinicznej. Są kompleksową analizą

czynników zwiększających śmiertelność całkowitą oraz ryzyko wystąpienia śmierci sercowo-naczyniowej u osób z różnymi postaciami choroby niedokrwiennej serca.

Tematyka publikacji spoza prac wchodzących w zakres osiągnięcia habilitacyjnego dotyczy między innymi obszarów z dziedziny kardiologii eksperymentalnej. Habilitant opublikował kilka ciekawych prac wykazując biegłość w metodologii eksperymentalnego modelu zawału serca i niedokrwienia oraz reperfuzji u myszy. Dzięki posiadanym umiejętnościom w zakresie tej metodyki był zapraszany do współpracy z innymi zespołami badawczymi zarówno ze swojej Uczelni, jak i innymi ośrodkami uniwersyteckimi w kraju, między innymi z Zakładem Biologii Rozrodu i Komórek Macierzystych Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu. Poza wykonywaniem eksperymentalnego zawału u myszy, dopracował metodę przeprowadzenia zabiegu podawania komórek macierzystych w okolicę blizny pozawałowej.

W centrum zainteresowań Habilitanta pozostawała tematyka znaczenia interleukiny 6 w chorobach układu krążenia. Ich efektem był cykl publikacji opartych zarówno na projektach eksperymentalnych na zwierzętach jak i wykonanych w warunkach klinicznych. W jednej z nich Habilitant badał stężenie interleukiny 6 oraz jej rozpuszczalnych receptorów w mięśniu sercowym w fazie niedokrwienia i reperfuzji w STEMI leczonym interwencyjnie i wykazał, że zawał serca wiąże się ze zwiększeniem stężenia interleukiny 6, co dodatkowo potęgowane jest reperfuzją. Obserwowany przez niego gradient przezsercowy receptora sIL-6R w czasie niedokrwienia potwierdza, że duża ilość rozpuszczalnych receptorów dla interleukiny 6 jest wiązana z mięśniem sercowym, co potencjalnie modyfikuje transmisję sygnałową. Ważną w badaniach Habilitanta jest obserwacja, że zwiększone stężenie interleukiny 6 oraz wartość początkowego gradientu jej receptora-sIL-6R koreluje dodatnio z liczbą powikłań u chorych ze STEMI.

Doświadczenie zawodowe zdobyte w kraju i za granicą

Habilitant jest doświadczonym echokardiografistą, wykonał samodzielnie ponad 4000 badań ultrasonokardiograficznych. Od 2006 roku szkoli się w zakresie kardiologii interwencyjnej a samodzielność zabiegową w zakresie wykonywania procedur osiągnął w 2012 roku. Swoje umiejętności i wiedzę doskonalił na kursach akredytowanych przez EBAC i EAPCI .

Działalność dydaktyczna

Od 2006 roku dr Marcin Kożuch jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Prowadzi, zarówno ćwiczenia, seminaria jak i wykłady ze studentami wszystkich wydziałów UM w Białymstoku. Od 2006 roku jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Kardiologii Inwazyjnej UM w Białymstoku. Prace prezentowane przez studentów Koła były wielokrotnie wyróżniane na studenckich konferencjach naukowych. Brał udział w prowadzeniu zajęć z uczestnikami kursów z zakresu kardiologii inwazyjnej w ramach specjalizacji z kardiologii, organizowanych przez Klinikę Kardiologii Inwazyjnej UM w Białymstoku. Jest promotorem pomocniczym jednej rozprawy doktorskiej. Był opiekunem bądź promotorem kilkunastu prac magisterskich i licencjackich.

Działalność organizacyjna oraz zawodowa

W czasie studiów medycznych dr Marcin Kozuch był przewodniczącym Studenckiego Koła Naukowego przy Klinice Kardiologii AM w Białymstoku. W 2004 roku ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Białymstoku uzyskując dyplom lekarza. Po ukończeniu stażu, w 2006 roku rozpoczął pracę w Klinice Kardiologii Inwazyjnej USK w Białymstoku. Jednocześnie w latach 2006-2009 pracował jako asystent w Zakładzie Patologii Ogólnej i Doświadczalnej UM w Białymstoku. W 2010 roku zmienił etat szpitalny USK na stanowisko asystenta w Klinice Kardiologii Inwazyjnej UM w Białymstoku. W 2011 roku uzyskał tytuł specjalisty chorób wewnętrznych. W 2012 roku rozpoczął specjalizację z kardiologii. Od 2012 roku jest samodzielnym operatorem kardiologii interwencyjnej. Kwalifikacje zawodowe podnosił podczas kursów szkoleniowych z zakresu kardiologii interwencyjnej oraz echokardiografii. Brał wielokrotnie udział w zjazdach Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego i Światowego Kongresu Kardiologicznego, prezentując wyniki prac naukowych w formie doniesień ustnych i plakatowych.

Działalność ekspercka

Habilitant jest recenzentem czasopism indeksowanych w Journal Citation Reports: Catheterization and Cardiovascular Interventions, European Journal of Cardio-Thoracic Surgery, Minerva Cardioangiologica.

Członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych

Dr Marcin Kozuch jest członkiem Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz Asocjacji Interwencji Sercowo-Naczyniowych Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Klubu 30 Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego oraz Sekcji Kardiologii Eksperymentalnej Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. Jest członkiem European Society of Cardiology oraz European Association of Percutaneous Cardiovascular Interventions.

Nagrody i wyróżnienia

Kandydat był wielokrotnie wyróżniany Nagrodą Zespołową JM Rektora UM w Białymstoku za osiągnięcia naukowe w latach 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013.

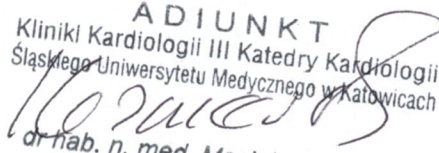
Podsumowanie

W podsumowaniu oceny działalności naukowej dr. n. med. Marcina Kozucha chciałbym podkreślić logikę stawianych sobie celów naukowych i konsekwencję w prowadzeniu badań. Aktywność naukowa Habilitanta obejmuje kilka nurtów tematycznych z głównym kierunkiem zainteresowań, jakim są zagadnienia związane z oceną odległej wartości rokowniczej wybranych parametrów klinicznych i angiograficznych u chorych leczonych interwencyjnie z powodu zawału serca. Poza przedstawionym powyżej dorobkiem naukowym należy

zaznaczyć udział Habilitanta w roli wykonawcy w realizacji dwóch projektów Komitetu Badań Naukowych, kilku pracach w ramach prac statutowych UM w Białymstoku oraz licznych wielośrodkowych badaniach klinicznych.

Dorobek naukowy jest wartościowy a cykl artykułów przedstawionych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego jest konsekwencją kierunku zapoczątkowanego w 2009 roku w jego rozprawie doktorskiej a następnie owocnie dalej kontynuowanego.

Dorobek naukowego, przebieg pracy zawodowej oraz cykl artykułów ujętych w formie osiągnięcia habilitacyjnego spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011 nr 84 poz. 455). Dlatego zwracam się do Rady Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Stomatologii i Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie dr. nauk med. Marcina Kożucha do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

ADIUNKT
Kliniki Kardiologii III Katedry Kardiologii
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach

dr hab. n. med. Maciej Kaźmierski